

el nou cavall EXPRESS

30 anys

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

AGOST - SETEMBRE 2018

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

Editorial

És evident que tothom pot fer rutes a cavall, però també és evident, o ho hauria de ser, que totes les persones que ens dediquem a fer rutes de diversos dies, hauríem de ser conscients de la necessitat que tant els genets com els cavalls haurien d'estar en una bona forma física i mental, això vol dir que tots hauríem de fer, depenent de les nostres possibilitats, un programa d'entrenament adequat al que volem realitzar.

Hem de veure el cavall com un atleta i, per tant, no necessita el mateix entrenament si el que fa és passejar pel Delta de l'Ebre, on tot és pla, que si fa raids, salt, doma o si va a fer una ruta pels Pirineus, on hi ha forts desnivells, tant de pujades com de baixades, pedres, corriols, aiguamolls, passos complicats, etc i serveix el mateix pel genet, no necessita la mateixa preparació física el genet que munta pel Delta, que segur no cal que baixi del cavall per res si no és per prendre una cervesa, que si fa una ruta pels Pirineus on, en nombroses ocasions, haurà de desmuntar i caminar tant de pujada com de baixada. Els cavalls, que ens porten per llocs que de ben segur molts de nosaltres no hi hauríem estat mai i ens fan sentir tantes bones sensacions, no poden decidir que volen o no volen fer. Hem de ser nosaltres qui tinguem cura d'ells. Junts en el gaudi.

Bon estiu i bones muntades !!!!

Joan Martí Pozzi
President

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2018

MES	DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
Agost	1 2al 18	Pirineu Atlàntic	AMAC
Setembre	1 i 2	AUTONOMIA	AMAC
Setembre	15 i 16	Cassà de la Selva	Jesús Soler
Octubre	12, 13 i 14	XXX Cavall de Ferro - Osona	Joan Silva i Judith Torrens
Novembre	10 i 11	Terres de l'Ebre	Joan Pi
Desembre	1	ASSEMBLEA GENERAL	AMAC

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA AUTONOMIA: VIDRERES-MASSÍS DE CADIRETES

DIES: 26 I 27 DE MAIG

A Can Traginer (Vidreres) ens agrada fer rutes d'autonomia de diversos dies i ens feia il·lusió preparar aquesta ruta pels camins i corriols per on muntem habitualment.

A les rutes d'autonomia portem tot el necessari per passar uns quants dies i hi hem trobat la llibertat de poder decidir quan sortim, cap on anem, on parem a menjar, dormir, a quina hora ens llevem ... i no dependre de si hem de sortir a tal hora, perquè hem d'arribar al lloc on toqui dinar, dormir ... i d'altres coses que t'imposen unes obligacions de ruta i unes despeses que, amb aquest tipus de ruta, queden molt més reduïdes i ens agrada perquè és el nostre temps lliure per gaudir junts amb els nostres cavalls.

En aquesta ruta, ja que són els camins i corriols que fem habitualment, no vàrem necessitar preparar gaire cosa, però, juntament amb els socis d'AMAC, també es varen apuntar tres coneguts de Vidreres, la Valèria, l'Alina Schteffen i un soci nou, en Quim, que és de Girona, i amb ells vàrem tenir diverses trobades per aconsellar-los amb el material que havien de dur per acampar, dinar, sopar i la resta de coses que pots necessitar durant la ruta.

El punt de sortida va ser Can Traginer (casa nostra), on ens vàrem trobar tots els participants per anar direcció al poblat ibèric de Montbarbat, passant per camins i corriols que, en aquesta època, eren verds i amb molta aigua. Continuàrem i, després de creuar la carretera que va cap a Lloret de Mar, ens endinsàrem per senders molt estrets i amb desnivells pel bosc que hi ha entre el circuit de motos i Aiguaviva, fins arribar a Cal Barraquer, on vàrem parar a dinar, gaudint de vistes al mar de Lloret de Mar i Blanes. Agafàrem direcció Can Mondet, fent els camins estrets de muntanya que té el Massís de Cadiretes i des d'on teníem vistes a aquestes muntanyes, Tossa i el mar !!!

La bassa, un regal.

Nou estil de muntar.

Can Traginer, punt de partida.

Creuada la carretera que ve de Llagostera, continuàrem pel Massís i baixàrem a prop de l'hotel Can Darder (Llagostera), al costat d'una gran bassa, on els cavalls tindrien aigua, es podrien refrescar i els hi donàriem de menjar. Nosaltres vàrem acampar, sopar, comentar les petites incidències de la ruta... unes rialles i a dormir !

L'endemà el recorregut va ser molt més suau i vàrem passar per més llocs especials com un llac que hi ha a Santa Ceclina, la seva ermita, els llacs d'en Llovet, castell de Sant Iscle, on no vàrem acabar de pujar-hi i, passant per camps de conreu, arribarem de nou a Can Traginer, on vàrem preparar una barbacoa per acabar la ruta i acomiadar-nos.

L'experiència va ser molt satisfactòria i esperem repetir-la de nou, preparant rutes per zones properes a Can Traginer (Vidreres) i poder gaudir, amb l'AMAC i tothom que s'hi vulgui apuntar, d'aquesta meravella de territori que tenim al nostre voltant i gaudir-ho de la forma que ens apassiona, amb els cavalls !!!

MONIEK ROTGANS
MANUEL SANTIAGO RODRÍGUEZ

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA PER LA CERDANYA: LA MOLINA

DIES: 9 I 10 DE JUNY

En aquest primer dia de ruta vam fer un recorregut que transcorria per sinuosos corriols d'alta muntanya.

Vam sortir enfilant per la pronunciada pujada del torrent de Coll de Pal on tot seguit agafàrem el camí anomenat "Volta de Muntanya Sagrada", el qual ens va permetre arribar a Costa Rasa i, des d'aquest punt, vam enfilat cap al cim del Puigllançada (2409 m) amb unes vistes espectaculars.

Seguidament vam baixar direcció Coll del Pal (2051 m) des d'on vàrem anar direcció al Mirador d'Orris i vàrem enfilat per un corriol molt bonic que requeria tècnica i resistència per part dels cavalls i genets, en cap cas era un corriol que fós perillós. Aquest tram va ser un pèl dificultós per la seva complexitat però tots, en ser al Coll de Comafloriu (2196m), vam tenir una gran satisfacció per aquella superació.

En aquest punt, alguns van optar per agafar un camí alternatiu que permetia seguir gaudint de les magnífiques vistes i relaxar-se després de la pujada, que també portava al punt de reunió per

dinar, donat que la dificultat incrementava i l'exigència pels cavalls era elevada. Els agosserats van seguir enfilant muntanya amunt cap a la Tossa d'Alp i on a dalt ens vam trobar amb una sorpresa: clapes de neu !! La Tossa d'Alp és una muntanya d'una altitud de 2.536 metres situada a l'est de la Serra del Moixeró. La seva punta també es coneix com Pedró dels Quatre Batlles ja que hi conflueixen territoris dels quatre municipis d'Alp, Urús, Das i Bagà. Les vistes van ser espectaculars i a dalt es respirava una gran tranquil·litat i, altre cop, l'esforç va valer la pena al poder trepitjar neu en temporada d'estiu gaudint de les magnífiques postals que ens regalava el nostre Pirineu. El dia ens estava acompanyant, feia una bona temperatura i el sol va ser fidel durant tota la jornada. Per fi, al migdia, vam arribar el punt de trobada per dinar, una carpa amb un pica pica ens esperava, mentre acabaven de preparar una magnífica paella. Vam poder lligar els cavalls amb una colossal cordada, la qual ens va permetre tenir els animals agrupats i controlats. Va ser fabulós. Vam dinar molt a gust i cal

Neu al juny

Anant cap al cim

destacar el bon tracte que vam tenir per tot l'equip de logística i agrair a l'Esteve per fer-ho possible. Fins i tot vàrem poder reposar una mica abans de tornar a emprendre la marxa.

A poc a poc vam anar baixant i sense adonar-nos vam arribar al prat on teníem allotjats els cavalls, alguns en cordades i altres en paddocks. Tots els cavalls disposaven d'herba verda del prat a més de bala de fenc per recuperar forces i reposar per l'endemà seguir amb la ruta. Tenien més que merescut el descans. Un cop vam tenir els cavalls a lloc vam anar cap a les habitacions tot comentant amb certa satisfacció d'haver fet cim amb els companys, per poder-nos adecentar i fer un bon sopar de germanor. Durant el transcurs del primer dia alguns dels cavalls van patir una mica ja que aquesta ruta tenia bastant desnivell positiu acumulat, cosa que feia que els animals i genets no tinguessin moment per reposar forces durant la marxa, ja que tot era pujada.

El segon dia, diumenge, va ser una ruta més relaxada i no tant exigent en quant a condició física dels èquids, tot i així, el bon temps del dia anterior no ens va fer justícia i la pluja va acompanyar-nos durant tot el trajecte. Ja fèiem apostes per quan ens cauria la primera gota. Però això no va ser un inconvenient per a nosaltres, equipats amb capelins i altres materials vam sortir de La Molina i vam dirigir-nos cap al Parador de la Collada de Tosses, passant

pel pla d'Anyella (1816m). Després de seguir pel contorn de la muntanya i contemplar el meravellós paisatge, tot i estar xops, vam pujar per un corriol fins al Coll de la Creu de Maïans (2016m). Va ser espectacular arribar i gaudir-ne.

Tot baixant cap a La Molina, a l'hora del dinar ens tenien preparada una carpa sorprenentment i perfectament equipada i organitzada. Un equip de cuiners i cambrers ens esperava per servir-nos el dinar. Boníssim, tot s'ha de dir. El temps ens va donar una treva i vàrem dinar sense pluja.

Un cop carregats d'energia ens vam disposar a emprendre la ruta i ràpidament, i dins l'hora prevista, vam tornar a ser a La Molina. Va ser una ruta on s'ha d'agrair l'excel·lentíssima organització de l'equip en tots els aspectes. En els àpats, preparació de la ruta, avituallament per als cavalls i genets i sobretot per la varietat de la ruta, on vam poder gaudir, conjuntament amb amics, coneguts i futurs amics, tant de corriols al descobert, com de boscos frondosos.

És de gran importància remarcar que aquesta ruta amb les seves característiques ha estat possible gràcies al nivell de tots els participants.

Gràcies Esteve per deixar-nos gaudir d'un trosset del nostre Pirineu.
MIREIA SAGRISTÀ

Ja hi som.

ACTIVITATS

ELS SOCIS FA N

Els socis d'AMAC es mouen i omplen d'activitats tots els dies de l'any. Un bon nombre participen en les sortides proposades per l'associació, però també en tenim que fan rutes "fora calendari", obrint-ne de noves, seguint-ne de conegudes, fent estades per conèixer llocs especials, però també en tenim que ho combinen amb modalitats més "especials": fer representacions històriques, com els Miquelets, que posen en marxa una batalla d'Almansa on no falta detall, o mantenir tradicions que es podrien perdre. Altres, busquen la part esportiva de les marxes i practiquen el TREC... Hi ha activitats per a tots els gustos i, en totes, els

1 ENTRE LA CERDANYA I EL RIPOLLÈS

Com a l'AMAC no es para, i tenim alguns afortunats que poden fer coses entre setmana, hem pogut gaudir d'una fantàstica i molt "currada" ruta de quatre dies organitzada pel nostre amic Esteve Costa. Alguns que el coneixeu, ja us imagineu que la cosa no seria precisament fàcil i, efectivament, així ha estat. Anar en petit "comitè", amb pocs cavalls, permet rectificar el recorregut que sobre el mapa sembla practicable, però que sobre el terreny no és possible passar sense prendre un risc. Així ha estat, per exemple, a la Serra del Montgrony, on hem habut de buscar un altre camí.

Els components del grup en aquesta ocasió han estat: la Montse Llongueras amb el Bruc, en Joan Martí Pozzi amb el Totem, l'Esteve Costa amb el Torb, l'Alex Alom amb el Jamal, i un servidor amb el Stamper i ens ha acompanyat els dos últims dies en Carles Masdeu amb el Canon.

Com veieu, els quilòmetres i el desnivell ja pinten que la cosa serà, si més no, entretinguda. Tant els cavalls com els genets han resistit perfectament, atès que ens hem alimentat i descansat bé. L'Esteve va anar a repartir el pinso abans, i reservar allotjament per a nosaltres. Els cavalls han estat en prats amb força herba i nosaltres amb bons llits.

La companyonia i el bon "rotllo" han estat presents tots els dies i fins i tot la Montse no s'ha tingut de barallar gens amb el Bruc, que s'ha portat molt bé.

El camí, iniciat a vora Puigcerdà en plena Cerdanya, a la plana, comença voltant els conreus d'herba i sembrats i va ja pujant sense parar, al costat de rierols que abasteixen el Segre, cap a la Creu de Maïans, travessant després el pla d'Anyella, farcit ja en aquesta època de ramats de vaques, cavalls i ovelles que hi pasturaran fins l'octubre. Hem anat fregant la partió amb França, seguint en part el GR11. Aquesta muntanya està plena de búnquers, algun d'ells encara aprofitables per guarir-se d'una tempesta inesperada. Arribem a Castellar de N'Hug i ens allotgem a la casa de colònies de La Closa, els cavalls tenen un prat amb herba de dos pams d'alçada.

Visita al poble perfectament conservat i adaptat al turisme, però súper tranquil en un dia entre setmana, i encara no en plena temporada d'estiu. Aquesta tranquil·litat se'ns acaba en arribar un grup de 40 nens, de 10 a 14 anys, que venen d'Eivissa a fer una setmana d'activitats a la muntanya que allà no tenen.

Seguim el segon dia cap a la serra de Montgrony, al Ripollès, per corriols més o menys complicats i gaudint d'un paisatge canviant. Precisament aquí trobem un pas amb pedra, estret i amb caiguda, que, per seguretat, ens fa tornar enrere i buscar un camí alternatiu. La baixada de Campelles a Ribes de Freser, per un corriol divertit, i la pujada direcció Pardines, arribant a tocar el Taga, per acabar al càmping de Pardines, ens deixa una mica esgotats. La piscina, abans de sopar i per nosaltres sols, ens recupera. És que 36 km, amb un desnivell positiu de més de 2.000 m deixa cansat al més valent.

Tercer dia des de Pardines fins a Queralbs, amb 34 km i 1.500 m de desnivell, arribant a 2.200 metres d'alçada, al Coll de la Canya, tocant el Balandrau, tampoc no ha estat un dia còmode. El paisatge segueix sent espectacular amb impresionants vistes sobre bona

FA N COSES...

cavalls hi són fonamentals i imprescindibles. Aquí en teniu una mostra !!!

- ENTRE LA Cerdanya i el Ripollès
- PELS "ALPS DE HAUTE-PROVENCE" FRANÇA
- RUTES A CAVALL DES DE LES BORDES DE TRESSÓ (ALT PIRINEU)

Recordeu que la revista és vostra i ens podeu fer arribar els vostres escrits. Continuarà...

part del Pirineu, encara amb una certa quantitat de neu acumulada en glaceres, que l'endemà ens farà variar la ruta de baixada cap a la Cerdanya. Fem nit a un hotel de Queralbs i els cavalls també en un prat. Quatre els podem tenir junts ja que s'han agermanat bé, i els altres dos, més "xulitos", per tranquil·litat, els hem separat.

El quart dia, igualment d'espectacular i també força aeri. Avui sortim de 1.150 m, pujant la meitat del camí pràcticament fins a 2.500 m al Pas dels Lladres, al Puigmal, amb estones de boira i ben aïllats pel fred, per baixar a 1.150 m altra vegada, a Puigcerdà. El dia ens ha anat respectant fins a migdia, quant al final, la tempesta, que veiem i sentíem de lluny, ens ha obligat a tapar-nos. Travessem

el grandios Pla de Salines, ple també de ramats pasturant, i passant del territori francès al català, de nou. Com plou, decidim continuar i dinar, encara que tard, a aixopluc, a les instal·lacions hípiques de l'Esteve, Els Tres Aires.

En definitiva, una ruta memorable que aconsello, però que considero de dificultat mitjana-alta, per les distàncies i desnivells, i els corriols, no perillosos però sí entretinguts en alguns trams, com diu la nostra Llonguï. Tenim els tracks per si us convé fer part o tot. Felicitacions i agraïment al company i amic, Esteve Costa, per l'organització i disseny d'aquesta ruta.

RAMON SAUMELL

RUTA CERDANYA-RIPOLLES 124,76 Km												
Data		Descripció	Lloc de sortida	Km a cavall	Km recorreguts	Desnivell positiu	Desnivell acumulat	Allotjament	Pinso a transportar	Pinso	Herba	Pressupost orientatiu
												150
25/6/18	Dilluns	Sortida dels 3 Aires (Puigcerdà) fins a Castellà de N'Hug passant per Creu de Maians	Puigcerdà	26,71	26,71	1127	1127	Alberg	0	2 bolsas	padock	50
26/6/18	Dimarts	De Castellà de N'Hug a Pardines per Mongrony	Castellà de N'Hug	33,96	60,67	2120	3247	Bungalow	0	2 bolsas	6 bales	50
26/6/18	Dimarts	De Castellà de N'Hug a Pardines per Plans de Nevé	Castellà de N'Hug	27,1		1501		Bungalow	0	2 bolsas	6 bales	50
27/6/18	Dimecres	De Pardines a Queralbs	Pardines	31,45	92,12	1531	4778	Hotel	0	2 bolsas	6 bales	50
28/6/18	Dijous	De Queralbs a els 3 Aires (Puigcerdà)	Queralbs	32,64	124,76	1701	6479	Cada un a casa seva				

ACTIVITATS: ELS SOCIS FAN COSES

② PELS "ALPS DE HAUTE-PROVENCE" FRANÇA **Ruta del Hússar**

Un grup d'amics hem estat quinze dies recorrent la Provença i, aprofitant que els francesos tenen un munt de rutes eqüestres ben balisades, ens hem fet a mida una adaptació de la "Route du Hussard". Ha estat dissenyada com una ruta d'autonomia, dormint en tendes, tres parades en "Gîte d'Étape" i un total de 345 km en dotze jornades a cavall. També ens hem estrenat amb cavall a rècula que ens ha permès treure pes als nostres cavalls i l'experiència ha resultat molt bona.

Ha estat un plaer muntar per boscos infinits de roures, camps i camps de lavandes i poblets perduts.

Pujar i baixar per les muntanyes amb els Alps a la vista, un luxe.

També ens emportem un molt bon record de la gent que hem conegut pel camí que ens han tractat fantàsticament bé i que ens deien, amb gran sorpresa per a nosaltres, que érem els primers "espanyols" en passar a cavall per allà i, una altra sorpresa, que alguns eren descendents d'espanyols que hi van trobar lloc per començar de nou després de la guerra.

Una ruta per recordar i una zona per recomanar!

N.R: ELS HÚSSARDS, LAIA SERRA, ÀLEX ALOM, JOAN PI, RAMON SAUMELL I JOSEP SERRA "SEFAS".

Autonomia en estat pur

Els hússars.

RUTA DEL HÚSSAR: Els Alps sempre presents.

ACTIVITATS: ELS SOCIS FAN COSES

3 RUTES A CAVALL DES DE LES BORDES DE TRESSÓ (ALT PIRINEU)

Cada any anem a Les Bordes de Tressó a fer rutes a cavall des d'allà. Aquest any hi hem anat del 22 al 27 de juny. Hi hem passat un St. Joan molt fresc i tranquil.

Les Bordes de Tressó són unes edificacions fetes per antics ramaders per allotjar-hi el bestiar de les pastures d'estiu en cas de tempestes i també allotjar-s'hi, si calia, diverses jornades.

A Les Bordes de Tressó hi ha una pau i tranquil·litat ideal per anar a descansar i gaudir de les rutes del voltant perquè, en ser una vall sense sortida pels vehicles, només hi ha el trànsit dels ramaders i dels que hi van expressament. Això fa que sigui una zona ideal per a rutes a cavall, sigui per les pistes o bé recorrent corriols. Aquest any hem fet tres rutes diferents.

La primera des de Les Bordes de Tressó cap a el Puig d'Urdoosa, on hi hem trobat dos ramats de cavalls amb els seus respectius impressionants mascles. En trobar-nos aquests dos ramats vam haver de foragitar els mascles de cada grup, no fos que es volessin emportar les nostres eugues. Fora bromes, no vam patir cap incident, no són animals que vulguin enfrontaments. Les vistes des d'Urdoosa són precioses passant per una pista envoltada de vegetació molt florida i verda aquest any.

A la segona ruta, vam passar per les Bordes de Burg, corriol sobre Burg, Bosc del Farro, Balcó del Farro, Bosc de Virós passant pel

Refugi de Muntanya "Gall Fer" i acabant a les Bordes de Virós. És una ruta molt variada amb prats florits, pujant per la muntanya de sobre Burg amb imatges a vol d'ocell veient els pobles de la Vall de la Coma a baix, endinsant-nos al bosc de Virós amb el seu terra ple de catifes de vegetació verda i florida en aquesta època de l'any i pedres cobertes de molsa durant tot l'any. Una ruta plena de sensacions per gaudir de l'olor, vista i imaginació al recordar-nos el bosc com un bosc de fades.

La tercera ruta vam anar i tornar passant per l'ermita de Sta. Magdalena, corriol al costat del riu direcció a de les Bordes de Llussà i Cortvassil. Aquesta ruta també és tant bonica com les altres per la seva varietat de terreny a recórrer.

Han estat uns dies de rutes i relaxació, molt ben allotjats al refugi de muntanya Les Bordes de Tressó, on hi hem descansat i menjat d'allò més bé. En Klaas i les seves dues filles ens han fet una estada molt agradable, sobretot pels àpats casolans amb productes de la terra cuinats pel propi Klaas.

Cada any que hi anem hi ha millores d'infraestructures que fan encara més còmode l'estada. Molt recomanable a tothom que li agradi gaudir de pau i tranquil·litat acompanyats de ramats de vaques i cavalls de muntanya.

MONTSE FONT

CONSELLS

A L'ESTIU, TOTA CUCA VIU

És estiu i tots mirem cap al Pirineu, pre-Pirineu o similar, buscant un lloc frescal on no passar calor en les nostres rutes.

Aquests llocs amb aigua, rierols, herba fresca, prats verds de muntanya ens proporcionen una gran pau i tranquil·litat, sensació de benestar ... però amaguen uns enemics molt poderosos i "perillosos". Us preguntareu quins: Cavalls enters protegint el ramat ? Vaques boscanes? Ossos en període de zel?

No, el veritable perill són les mosques, tàvecs, mosquits i altres insectes voladors de totes menes i mides, solitaris o en núvols, que ataquen genets i cavalls i aconsegueixen convertir el paradís en una lluita perduda!!!

La SOLUCIÓ, doncs no la sabem, però, en una enquesta ràpida entre els genets que han patit aquests atacs, hem trobat algun suggeriments, casolans o no. No ens fem responsables dels resultats i sempre consulteu el vostre veterinari!!

PER AL CAVALL:

- Vinagre (de poma per als gourmets !), amb esprai o esponja en els llocs més sensibles del cavall.
- Vaselina barrejada amb un insecticida. La pomada resultant per les aixelles, etc...
- Alcohol 96º sota la cua del cavall per fer fora les mosques planes (o d'ase).
- Oli d'oliva pels mateixos insectes.
- Productes específics existents en el mercat, alguns força cars, tipus esprai o en forma de pipeta, però que la suor dels primers quilòmetres els resten molta eficàcia. Més útils quan estan parats o en box.
- Esprai insecticida tipus "Hogar y plantes" ! dins del remolc, al voltant del cavall....
- Caretes, xarxes, etc... per quan estan parats. Algunes porten incorporats l'insecticida. Per muntar, les orelleres per les mosques petites de cara i ulls.

PER AL BOX:

- Deixar les teranyines fins a l'hivern.
- Conservar els nius d'orenetes, si teniu la sort que vinguin. Mengem una mitjana de 1.500 insectes dia/oreneta.
- Pintar de blau marí els dentells de portes/finestres, parets del box... Sembla que el blau no és un color que els agradi...
- Els clàssics insecticides i trampes diverses per box i exterior... La pols també és un enemic per a la seva eficàcia...

PER AL GENET:

- Resignació, bàsicament. Fer veure que no hi són.
- Una branqueta, o pala matamosques, per anar-los espantant i punteria per atrapar-los. Poc "glamourós", però distreu durant la ruta.
- Colònia insecticida per la cara ... tenint en compte que piquen a través de la roba.

PD: Si coneixeu algun truc més, compartiu-lo !!!!

I sort, molta sort de no trobar-los !!!

LIMPIA, DESENREDA y
ABRILLANTA

LIKE A

PRO

"Tengo gran confianza en los productos Absorbine"
Charlotte Dujardin,
Campeona Europea, Mundial
y Olímpica

SHOWSHEEN®
Nº 1 en el Mundo

Con provitaminas y
proteínas de seda que
nutren y fortalecen
el pelo

Repele el polvo y la suciedad

Reduce el tiempo de cepillado a la mitad

KantaKa

T: +34 918 440 273 · kantaka@kantaka.net · www.kantaka.net

AHORRA
con nuestras **OFERTAS** en
www.kantaka.net